Paraškovis, 21.01.51.

Armsad.

Ootan kaptaan Talt kirja, aga seda ei tule. Miks pärast Teie ei kirjuta? Loodan, et mu rahasaadetise (avitavati 12. dets. 50. telegrammiga) ja kirja (14. dets.) olete kätte saanud. Mõistan, et aega kirjutamiseks, õigi mõtete kogumiseks, on vähe ja vii jäätavi. Saan seda kõike ju omast käest. Alguult saite mu esimese kirja, aga te olete veel andnud mulle ei õnnestud. Muidu pole ma millestki saanud.

Kuidas elate? Kas väike Jeesi on juba suur ja joonistab? Pater on viimsel ajal mõtisklev. Talvel võiks rahulikumalt mu juurde. Ja teised võiks on ka terved?

Elamas elame päev-päevalt. Töötan ja puhkan. Olen ja mõtlen nii palju kõigest ühes hommikust Teie ele ja minu elu vahe

X

on nii suur, et te ei suuda
mõistagi seda. Ja praegu pole
sel mingit tähtsust. Et see mul
nüüd nii on kaimud, olen ma
palju ise süüdi ja mõnd ei
saa ma kuidagi muuga välja-
vabandada selle eest nõigest.
Talv on meil tänavu vastan-
dina möödunud aastale, ise.
Suurt külmi on ainult paar
päeva olnud (-50° ümber), Hunca
jälle tuisanud ja pehmeck olnud.
Ekene kaugemad küla ja -25° on
päris pehme ilmaga ja vaid veel
tuult ei ole, siis võib ütelda et
soe.
Meil tänavu on puhkus veebruari
ja peame siis mõnd vanši algama
sõit veebruari vaim, palju suhkru,
alkoola ja ilma tühase paevaga. Kunagi
siis nüüd peavad ikka andma.
Soan siis omale matrikse vormaldada
ja lugeda ka veel. Alan varsti

nüüd natuke lugemust. Iseäranud nädalal lugesin „Valendab üksainus puu“ ja nüüd on kuul „Tänu Turgenjevi „Maksumaum“, mida ma väiksest sõnaraamatust abil praegu lugema hakkan juba saan lugeda, kuis on ka teiste asjo. Kui mul rõõmsam meel oleks, siis ei oleks focus juba päris vabalt.

Ma praegu ei viitsi mitte midagi. Vaid nagu juures (Aino Tammiku) käin ja siis siin vaatame à colleparast on nii nii kahvatu-like.

Vell saab juba varsti 12 õsel. Kui silmad on väsinud, ei tea midagi. Siiski on nüüd mul silmadega lugu palju parem. Pime pole ma veel täiesti talvel olnudki, ja peaks see edasi ka nii minema.

Tiit, Sa ikka pilla mulle viipatada. Ma ei väga ootan

Kuidas Su tunnistus oli?
Sa mulle võõrast võõrast õnnitle
zest oled ju oma tüdruk juba
Tead, et ma olen sinu üle uhke
ja vedaja pole mul õnnaseid.
Sa jäis väärtegid mind nõõ mata.

Servikesi teile võõrastele
nii suurtele nii väärtustele

Teie Helgi